

Załącznik nr 1
do Uchwały nr. ....
Rady Powiatu w Giżycku
Z dnia .....

POWIATOWY PROGRAM WSPARCIA DZIECKA I RODZINY W POWIECIE GIŻYCKIM NA LATA 2008 – 2015

*Program przygotowany przez
Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie
ul. Smętka 5, 11-500 Giżycko,
tel./fax (087) 429-10-89*

Giżycko 2007 rok

POWIATOWE CENTRUM POMOCY RODZINIE W GIŻYCKU

**„Ludzie są nierozumni, nielogiczni i samolubni
Kochaj ich mimo wszystko
Jeśli czynisz dobro oskarżają cię o egocentryzm
Czyń dobro mimo wszystko...
Ludzie w gruncie rzeczy potrzebują twojej pomocy,
mogą cię jednak zaatakować , gdy im pomagasz
Pomagaj mimo wszystko...”**

Matka Teresa z Kalkuty

Spis treści

I.	O rodzinie	4
II.	Rodzina u progu trzeciego tysiąclecia	7
III.	Rys o Powiecie Giżyckim	10
IV.	Rodzina w Powiecie Giżyckim	12
V.	Zjawiska dysfunkcyjne występujące w rodzinie	14
1.	Rozwód	14
2.	Przemoc	16
3.	Bezrobocie	19
4.	Ubóstwo	21
5.	Niepełnosprawność	23
6.	Inne dysfunkcje społeczne	24
VI.	Dotychczasowe wsparcie	27
1.	Wsparcie psychologiczne, terapeutyczne, prawne	27
2.	Opieka zastępcza	29
3.	Opieka instytucjonalna	34
4.	Usamodzielnienia wychowanków	38
VII.	Wydatki Powiatu Giżyckiego poniesione na wsparcie rodzin	40
VIII.	Cel i zakres programu	42
IX.	Aktywna polityka społeczna w zakresie budowania partnerstwa lokalnego	45
1.	Projekt 1	45
2.	Projekt 2	47
X.	Aktywna polityka społeczna poprzez wsparcie rodzin z uwzględnieniem grup szczególnego ryzyka	49
1.	Projekt 1	49
2.	Projekt 2	51
3.	Projekt 3	54
4.	Projekt 4	56
5.	Projekt 5	58
6.	Projekt 6	60
7.	Projekt 7	62
8.	Projekt 8	65
9.	Projekt 9	67
10.	Projekt 10	69
11.	Projekt 11	71
12.	Projekt 12	73
XI.	Podsumowanie	75
XII.	Harmonogram programu	76
XIII.	Diagram - Wsparcie dziecka i rodziny w Powiecie Giżyckim	80
XIV.	Bibliografia	81

I. O RODZINIE

Pojęcie "rodziny" odnosi się do najmniejszej, co wcale nie znaczy, że prostej grupy społecznej. Jest to zbiorowość, w którą człowiek wchodzi od chwili narodzin i w której trwa aż do śmierci, choć oczywiście z chwilą zawarcia związku małżeńskiego zakłada swoją własną rodzinę. Rodzina jest podstawową komórką społeczną, stanowiącą niezbędny element właściwego funkcjonowania społeczeństwa. Społeczeństwo, aby było zdrowe musi składać się z całej rzeszy prawidłowo funkcjonujących rodzin (rodzice i dzieci). Ludzie z reguły zawierają związki małżeńskie, by móc wychować własne dzieci. Proces socjalizacyjny młodego człowieka przebiega na dwa różne sposoby. Z jednej strony ma on charakter działań celowych, podejmowanych przez rodziców, z drugiej zaś jest on wynikiem specyficznej atmosfery, panującej w domu rodzinnym. Na tą odrębną atmosferę składają się następujące czynniki: tradycja, przywiązanie do religii lub jego brak, więzi emocjonalne łączące rodziców z dziećmi oraz siebie wzajemnie, status społeczny rodziny, sposób rozwiązywania konfliktów, bliskie otoczenie rodziny. Te wszystkie czynniki razem wzięte kształtują osobowość dziecka w pewnym kierunku. Stosunki panujące w rodzinie jako pierwotnej grupie socjalizującej dziecko ma ogromny wpływ na kształtowanie przez nie relacji społecznych w późniejszym okresie. Jest też niezwykle istotna na kształtowanie się cech osobowości u młodego człowieka

Tradycyjna rodzina składa się z dwóch osób pozostających ze sobą w związku małżeńskim oraz ich potomków. Członków takiej rodziny łączy małżeństwo oraz pokrewieństwo, które może przybierać charakter powinowactwa rzeczywistego (między rodzicami i własnymi dziećmi) lub zastępczego (między matką, ojcem i dziećmi przybranymi).

Rodzina nie ogranicza się do krewnych w linii prostej. Należą do niej także osoby, które są powinowatymi w linii bocznej czyli ciotki, wujkowie, rodzeństwo, kuzynowie, itp. Taką rozszerzoną kategorię nazywamy wielką rodziną, której cechą charakterystyczną jest rozproszenie na znacznym obszarze.

Rodzina charakteryzuje się wieloma specyficznymi cechami wyróżniającymi ją na tle innych instytucji społecznych. Wzajemne relacje między jej członkami są usankcjonowane prawnie, religijnie i zwyczajowo, a także dodatkowo wzmacniane silną więzią społeczną, zaangażowaniem emocjonalnym członków oraz siecią wzajemnych oddziaływań. Cechują ją silna i zwarta spójność wewnętrzna wzmacniana dodatkowo przez środowisko zewnętrzne oraz oddziaływania wewnątrz samej rodziny. Siłami wewnętrznymi spajającymi rodzinę są przede wszystkim uczucia łączące rodziców i ich dzieci, wzajemny szacunek i odpowiedzialność, poczucie bezpieczeństwa, zaufanie, pewna sfera intymności, w której znajdują się członkowie rodziny. Siła tych oddziaływań wewnętrznych jest zdolna przeciwstawić się skutecznie instytucjom zewnętrznym, stawiającym sobie za cel osłabienie tradycyjnej funkcji rodziny, co jest szczególnie widoczne w dzisiejszych czasach.

Instytucja rodziny dysponuje również pewnym środowiskiem kulturowym, w ramach którego kształci i wychowuje dzieci. Na ten kod kulturowy składają się zwyczaje małżonków, ich nawyki, język, właściwy konkretnej rodzinie styl życia zależny od jej pozycji społecznej. Takie środowisko kulturowe nie istnieje w próżni, jest elementem szerszej zbiorowości, jednakże odciska swoje piętno na osobowości człowieka wychowywanego do wypełniania swoich ról w społeczeństwie.

Każda znana nam społeczność ludzka, czy teraźniejsza, czy traktowana w ujęciu historycznym, znała instytucję rodziny. W jej obrębie konstytuują się bowiem dwie podstawowe funkcje: utrzymanie biologicznego trwania społeczeństwa poprzez zaspokajanie popędu płciowego ludzi (i związanego z nim instynktu macierzyńskiego i ojcowskiego) mającego na celu rodzenie, a następnie pielęgnację dzieci oraz przekazanie następnym pokoleniom bogatego dziedzictwa kulturowego społeczeństwa, w obrębie którego funkcjonuje rodzina. Zaspokajanie popędu płciowego jest dążeniem czysto osobistym małżonków, podobnie jak posiadanie dziecka, któremu w procesie wychowania przekazuje się zestaw cech i umiejętności niezbędnych do funkcjonowania w społeczeństwie.

Literatura socjologiczna rozróżnia dziesięć różnych funkcji rodziny:

1. Prokreacyjna - wspólnota oparta na miłości więc więzi między rodzicami są gwarantem bezpieczeństwa dla dziecka i czynnikiem umożliwiającym im prawidłowy rozwój. Rodzina to ta grupa osób, w której istnieją szczególnie korzystne warunki do przygotowania człowieka do życia w społeczeństwie. W obrębie tej funkcji realizuje się przekazywanie życia następnemu pokoleniu.
2. Socjalizacyjna - mówi o procesie nauki oraz wychowania w drodze naśladownictwa, ale także celowo sterowanej, norm, zachowań i wartości, ważnych dla danego społeczeństwa jako całości. Funkcja ta obejmuje nie tylko socjalizację dzieci, ale również rodziców przez ich potomków. Niejednokrotnie pod ich wpływem rodzice są zmuszeni przemodelować swój system wartości. Funkcja ta więc działa nie tylko na linii rodzice - dzieci, ale także w przeciwnym kierunku.
3. Miłości - służy zaspokajaniu podstawowych potrzeb emocjonalnych człowieka - miłości, przynależności oraz bezpieczeństwa. Każdy człowiek odczuwa bowiem potrzebę posiadania kogoś bliskiego, któremu może zaufać. Zaspokojenie tego typu potrzeb daje mu poczucie osobistego szczęścia i ma wpływ na prawidłowy rozwój jego osobowości. Zaniedbania w tym zakresie pokutują zaś przez całe życie.
4. Kulturotwórcza - życie rodzinne winno umożliwiać dziecku uczestnictwo w świecie kultury i sztuki pozwalające na rozwój własnych predyspozycji oraz zdolności. W rodzinie człowiek uczy się języka, obyczajów, postaw oraz właściwych zachowań, a także tego wszystkiego, co składa się na tradycję czyli istotnych dla danej społeczności z punktu widzenia kultury wartości, przekazywanych z pokolenia na pokolenie.
5. Wspomagająca rozwój osobowości - osobowość definiujemy jako indywidualny zespół cech składających się na psychiczną oraz fizyczną konsystencję natury ludzkiej. W obrębie rodziny człowiek doświadcza

wielości kontaktów społecznych ze strony ludzi, którzy mają rozmaite temperamenty, charaktery, gusta. Z pewnością więc stosunki interpersonalne między nimi pozwalają na wzbogacenie ich sposobów widzenia świata oraz siebie samych.

6. Religijna - wzór norm moralnych, którymi jednostka kieruje się w życiu. Poprzez uczestnictwo w rozmaitych praktykach religijnych człowiek internalizuje właściwy danej religii kodeks moralny.
7. Ekonomiczna - zaspokojenie potrzeb bytowych członków rodziny. Realizuje się zwykle poprzez pracę zawodową rodziców, oraz traktowaną jako inwestycję na przyszłość edukację dzieci. W społeczeństwach dawnych nawet częściej niż dziś ta funkcja była szczególnie istotna ponieważ znacznie trudniej było zmienić swój stan społeczny więc zamożność rodziców oraz poziom ich wykształcenia decydowały o przyszłości dzieci.
8. Stratyfikacyjna - determinuje przynależność członków rodziny do określonych klas czy warstw społecznych. Szczególnie istotna w tradycyjnych społeczeństwach, gdzie urodzenie się w rodzinie zajmującej określoną pozycję społeczną praktycznie uniemożliwia jakikolwiek awans (np. społeczeństwo kastowe w Indiach).
9. Integracyjna - jednocząc swoich członków oraz służąca do nawiązywania przez nich relacji interpersonalnych.
10. Rekreacyjna - rodzina jest tu traktowana jako przystań chroniąca jej członków przed wrogim światem zewnętrznym, zapewniająca odpoczynek po stresującym dniu pracy oraz zapewniająca regenerację sił.
11. Opiekuńcza - celem rodziny jest takie wychowanie młodego pokolenia, by nie wpadło w niszczące nałogi takie jak; alkoholizm, narkomania czy prostytutka. Właściwie sprawująca tą funkcję rodzina zapobiega dewiantycznym zachowaniom młodzieży poprzez kontrolę ich zachowania lub też skuteczną interwencję we właściwym momencie. Złe zachowania jednego członka rodziny bowiem mają negatywne konsekwencje dla całej rodziny (np. posiadania ojca alkoholika oddziałuje na opinię o tej rodzinie w najbliższym otoczeniu).

Funkcje rodziny ewoluują wskutek przemianom zachodzącym w społeczeństwie. Emancypacja kobiet, coraz szersze oddziaływanie instytucji oświatowych, rola mass mediów w procesie wychowawczym, rozbudowa instytucji opieki nad małymi dziećmi powodują szybkie zmiany w obrębie samej rodziny. Staje się ona coraz mniejsza, pojawiają się alternatywne rodziny jak np. rodzina homoseksualna. Wskutek coraz wyższych aspiracji zawodowych małżonków niektóre pary decydują się na bezdzietność, coraz więcej ludzi żyje samotnie. Nie ma już jednego dominującego modelu rodzinnego.

II. Rodzina u progu trzeciego tysiąclecia.

Trudno przecenić znaczenie rodziny w procesie wychowania, ponieważ jest ona naturalnym środowiskiem socjalizującym. Rodzina może wspierać lub ograniczać procesy adaptacji młodego człowieka do życia w społeczeństwie. Dezorganizacja tej, najważniejszej grupy społecznej powoduje, że staje się ona niewydolna wychowawczo. Przyczyny dezorganizacji mogą być bardzo różne: alkoholizm, narkomania, załamania osobowościowe, warunki ekonomiczne itp.

W dzisiejszych czasach rodzina, jako komórka społeczna odpowiadająca za pozytywne ukształtowanie człowieka może być mocno zagrożona różnymi czynnikami zewnętrznymi.

1. Zagrożenia struktur rodziny.

U progu trzeciego tysiąclecia występuje wiele problemów, które mogą być zagrożeniem dla współczesnej rodziny. Począwszy od problemów natury ekonomicznej, które prowadzić mogą do załamania się osobowości jednego lub kilku członków rodziny i ucieczki w świat alkoholu czy narkotyków, poprzez niedojrzałość emocjonalną osób decydujących się na założenie rodziny, aż po rozkład moralny społeczeństwa, wpływający na kształtowanie się ogólnie przyjmowanych wartości. Są to niektóre czynniki mogące doprowadzić do zakłócenia więzi łączących członków rodziny, a to w bardzo znaczący sposób modyfikuje proces wychowawczy obejmujący wszystkich osób wchodzących w skład rodziny.

2. Alkoholizm.

Alkoholizm już od dawna jest, szczególnie w naszym społeczeństwie poważnym zagrożeniem społecznym. Jest to choroba oddziałująca na wszystkich członków rodziny człowieka uzależnionego. Chorzy są wszyscy członkowie rodziny, którzy stają się współalkoholikami. Oznacza to nadmierne koncentrowanie uwagi na problemach osoby pijącej. Najbliższe otoczenie staje się zależne psychicznie od chorego. Osoby ze środowiska alkoholika często przejmują jego sposób myślenia, zachowania, stany emocjonalne.

Pierwszym objawem współuzależnienia jest nieuznawanie problemu, później rodzina stara się go wyeliminować poprzez rozmowę z uzależnionym, co daje pewien skutek, ale tylko na krótką metę. Tutaj z reguły następuje nawrót picia, co wywołuje silne uczucia złości, agresji i niechęci ze strony rodziny, natomiast chory reaguje niezrozumieniem. Temat alkoholu zaczyna być bardzo denerwujący i strony zamykają się w sobie; komunikacja w rodzinie zostaje zaburzona. Sytuacja ta nazywana jest stanem oskarżania lub potępiania, prowadzi do przewlekłego stresu, a to w następstwie powoduje u jednych zaburzenia somatyczne, a u innych zaburzenia emocjonalne.

Jeśli taka sytuacja trwa długo, to prowadzi do silnych zmian osobowościowych u partnerów. Charakterystyczne tu jest niskie poczucie

własnej wartości. Typowe jest zapominanie o własnych potrzebach i nadmierne koncentrowanie się na potrzebach innych.

Współczesne społeczeństwo jest niestety świadkiem szybkiego wzrostu liczby uzależnionych od alkoholu, a tym samym wzrostu liczby współuzależnionych, którzy najczęściej zaliczają się do najbliższej rodziny chorego. Mamy tu do czynienia z patologią rodziny i w tej sytuacji najważniejsze funkcje rodziny przestają być możliwe do zrealizowania.

3. Pogoń za pieniądzem.

Ostatnimi czasy zaczyna być bardzo popularny model rodziny żyjącej na wysokim poziomie finansowym. Chęć zaspokojenia podstawowych potrzeb materialnych członków rodziny dominuje życie ludzi. Nie ma w tym zupełnie nic złego, ale pod warunkiem, że nie jest to jedyna wartość, jakiej podporządkowujemy swoje życie. Wiele osób w pogoni za dobrobytem zapomina o tym dla kogo ten dobrobyt chce zdobyć. Na pierwszy plan wysuwa się kariera zawodowa, później dopiero znajduje się odrobina miejsca dla bliskich.

Badania socjologów ukazują, że wiekrozrodzcy kobiet przesunął się z wieku 20 – 22 lat na 24 – 28. Powodem, dla którego taka sytuacja ma miejsce jest chęć „zrobienia kariery” i osiągnięcia stabilizacji finansowej w możliwie jak najmłodszym wieku. Coraz więcej kobiet w USA decyduje się na adopcję kilkuletniego dziecka będąc w wieku powyżej lat trzydziestu. Często są to kobiety samotne, które poprzez adopcję chcą w jakiś sposób udowodnić sobie własną wartość jako kobiety i choćby trochę odzyskać to co utraciły w latach wcześniejszych swojego życia.

Jest to o tyle niepokojące zjawisko, że w myśl definicji rodziny, ta powinna mieć w swoim składzie dwoje dojrzałych rodziców, którzy są w stanie zapewnić odpowiednie warunki do prawidłowego rozwoju emocjonalnego dziecka. Badania przeprowadzone przez US w 1991 roku wykazują, że ponad 60% obserwowanej młodzieży niedostosowanej społecznie wychowywało się

w rodzinie o zakłóconej strukturze, czyli w rodzinach rozbitych, niepełnych, gdzie obecny był tylko jeden rodzic lub w rodzinach rekonstruowanych.

Z drugiej strony złe warunki finansowe równie niekorzystnie wpływają na stosunki panujące w społeczności rodzinnej. Bieda może być jednym z czynników prowadzących do przestępstwa lub załamania nerwowego, a to z kolei może wieść do ucieczki w złudny świat alkoholu, narkotyków lub innych używek.

Moda na zarabianie szybko dużych pieniędzy i robienie kariery może być zagrożeniem dla współczesnych struktur życia rodzinnego. W zapomnienie odchodzą wartości więzi emocjonalnych w rodzinie, zanika instynkt rodzicielski. Tworzą się nowe obyczaje, odbiegające nieco od tradycyjnych. Dziecko wychowane w oderwaniu od uczucia rodzinnego ciepła, z powodu ciągłego zabiegania rodziców nie jest w stanie przejąć odpowiednich wzorców wychowawczych i kiedyś samo mając rodzinę nie będzie w stanie ich przekazać swoim dzieciom.

4. Rozbita rodzina.

W Polsce, podobnie jak w innych krajach , w ostatnich latach zwiększył się wskaźnik rozwodzących się małżeństw, śmiało więc można nazwać to zjawisko patologią życia rodzinnego.

Rozbicie podstawowej struktury społecznej dokonuje się poprzez separację, rozwód lub śmierć jednego z małżonków. Rozwód jest więc jednym ze wskaźników rozbicia rodziny.

W krajach wysoko rozwiniętych coraz wyraźniej obserwuje się wzrost zjawiska kohabitacji, czyli związków nieformalnych, łączących dwoje ludzi na zasadach małżeństwa, jednak niezalegalizowanego

Jeśli porównamy sytuację w Polsce z sytuacją w innych krajach europejskich, to problem rozwodów w naszym kraju nie jest aż tak wielki. Wskaźnik rozwodów w Polsce zalicza się do grupy państw o stosunkowo niskim poziomie, bo poniżej dwudziestu rozwodów na sto.

Na podstawie badań można stwierdzić, że największy procent rozwodów przypada na pierwsze lata pożycia małżeńskiego, chociaż występują one nawet często do 12 roku wspólnego związku. Przy dłuższym okresie trwania pożycia małżeńskiego, ludzie rzadziej decydują się na rozstanie.

Z danych statystycznych wynika, że najczęściej kobiety biorą rozwód w wieku 25 – 34 lat, a mężczyźni najczęściej 35 – 39 lat. Ponadto można śmiało stwierdzić, że to panie zwykle wychodzą z inicjatywą procesu rozwodowego.

Odrębnym problemem są przyczyny rozwodów. Najczęstszą przyczyną rozpadu pożycia małżeńskiego jest alkoholizm współmałżonka, następnie wymieniane są niezgodność charakterów, niewierność, znęcanie się nad rodziną, brak zainteresowania domem oraz nieporozumienia na tle seksualnym. Mniej istotne znaczenie posiadają: złe warunki mieszkaniowe, bezpłodność, choroba współmałżonka.

Problematyka rodziny u progu trzeciego tysiąclecia jest bardzo złożonym tematem. Z powodu tak ważnej roli społecznej jaką ona pełni, w niniejszej pracy skupiłem się na zagrożeniach jakie mogą czyhać na tę niewielką strukturę w dzisiejszych czasach.

Analizując sytuację związaną z tym problemem można powiedzieć, że tak zwane życie rodzinne na świecie, a szczególnie w krajach wysoko rozwiniętych przechodzi poważny kryzys. Wzrasta ilość rozwodów, coraz głośniej słyszy się o molestowanych seksualnie dzieciach.

Na szczęście w Polsce ciągle można mówić o tradycyjnym życiu rodzinnym, które wprawdzie nie jest bez zarzutu i nie jest wolne od różnego rodzaju niebezpieczeństw, ale w porównaniu z innymi krajami ma się ciągle dobrze.

III. Rys o Powiecie Giżyckim

Powiat giżycki położony jest w Krainie Wielkich Jezior Mazurskich. Wody zajmują aż 14% powierzchni powiatu, co daje mu pod tym względem pierwsze miejsce w Polsce. Doskonałe warunki naturalne i baza turystyczna o wysokim standardzie sprzyjają rozwojowi turystyki i sportów wodnych, a w zimie żeglarstwa lodowego. Powiat, w skład którego wchodzi gminy Giżycko (gm. miejska i wiejska), Ryn, Kruklanki, Miłki, Wydminy, zajmuje powierzchnię 1119 km², zamieszkuje go ponad 58 tys. mieszkańców. Połączone kanałami jeziora od Kisajna(południowa część Mamr), przez Niegocin, Jagodne aż po Ryńskie tworzą atrakcyjny fragment szlaku żeglarskiego przecinający tę część Mazur z północy na południe. Interesujące są rezerваты przyrody np. głązowisko Fuledzki Róg , czy widoczna z niego Wyspa Kormoranów na jez. Dobskim. Ciekawy krajobraz tworzą też wyspy i wysepki południowej części jez. Kisajno, na których gniazdują liczne gatunki ptactwa. Walory krajoznawcze uzupełniają zabytkowe budowle. Największą z nich jest Twierdza Boyen w Giżycku, nad miastem Ryn góruje zamek krzyżacki. W sezonie w miejscowościach powiatu odbywają się imprezy artystyczne urozmaicające pobyt licznie odwiedzającym ten obszar turystom. Siedzibą władz Powiatu jest 31 tysięczne miasto Giżycko, którego wiodącym przemysłem jest przetwórstwo rolno -spożywcze, handel i usługi. W okresie letnim dominującą rolę odgrywa turystyka. Największym pod względem liczby ludności jest miasto Giżycko. Szczegółowe informacje dotyczące powierzchni i ludności w poszczególnych jednostkach samorządowych zawarto w poniższej tabeli.

Tab. 1 Gminy Powiatu Giżyckiego

GMINA	Powierzchnia km ²	udział procentowy w powierzchni powiatu	Powierzchnia		Powierzchnia bez lasów i wód km2	% powierzchni bez wód i lasów	Ludność	Udział procentowy w ludności powiatu	GMINA
			Lasy km ²	Wody km ²					
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
m. Giżycko	13,72	1,2%	1,33	3,62	8,77	64%	30287	51,83%	m. Giżycko
Giżycko	289,83	25,9%	49,47	78,94	161,42	56%	7812	13,37%	Giżycko
m.Ryn	4,08	0,4%	0,00	0,23	3,85	94%	łącznie z gminą Ryn		m.Ryn
Ryn	207,16	18,5%	51,05	23,08	133,03	64%	6237	10,67%	Ryn
Wydminy	233,00	20,8%	53,44	13,56	166,00	71%	6903	11,81%	Wydminy
Kruklanki	200,83	18,0%	107,72	16,07	77,04	38%	3177	5,44%	Kruklanki
Miłki	169,59	15,2%	27,55	18,67	123,37	73%	4023	7,88%	Miłki
Razem	1118,21	100%	290,56	154,17	673,48	60%	58439	100%	Powiat giżycki

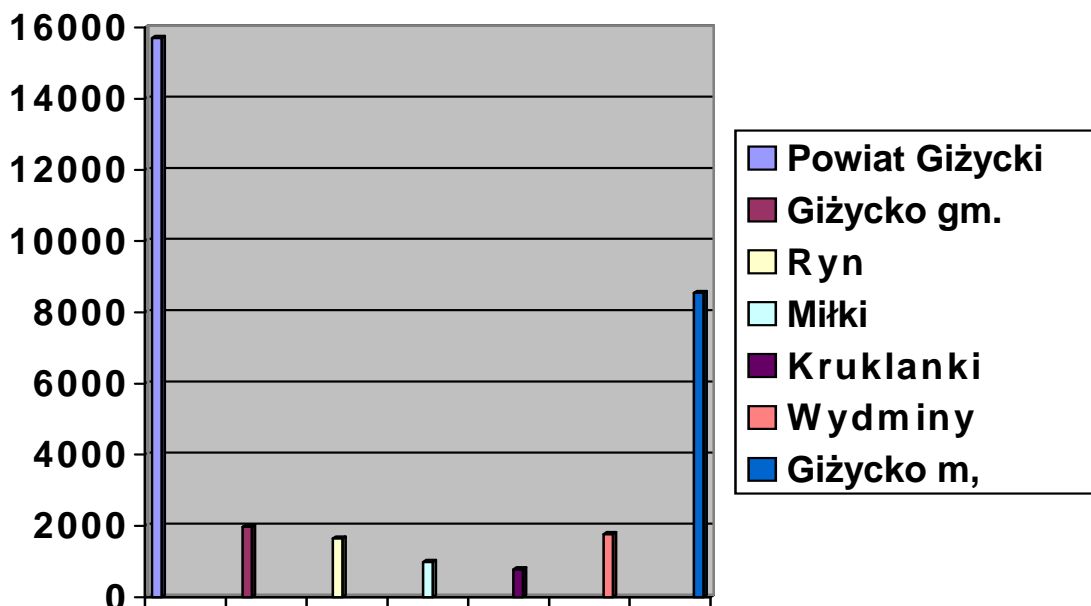
Liczba ludności podana według stanu na dzień 31.12.2006 r.

Źródło danych - ewidencja ludności poszczególnych gmin.

IV. Rodzina w Powiecie Giżyckim

Rodzina jako wspólnota stanowi jedność w różnych wymiarach. Jako wspólnota duchowa stanowi jedność ducha. Jako wspólnota życia, zamieszkania i działania rodzina stanowi jedność funkcjonalno-organizacyjną, czyli jedność życia domowego. Jedność wspólnoty określana jest przez trwałość więzów łączących jej członków. Są to więzy duchowe albo więzy naturalne (np. pokrewieństwo), mogą to być wreszcie więzy funkcjonalne związane z codziennym współdziałaniem całej społeczności domowej. Tych społeczności rodzinnych w Powiecie Giżyckim jest 15.710 na 58.439 mieszkańców naszego powiatu. Z tej liczby wyróżniamy 12.277 małżeństw, 419 związków partnerskich. Małżeństwa z dziećmi w naszym powiecie stanowią liczbę 8.859 a bez dzieci 3.418. Na 419 związków partnerskich 243 to związki w których wychowują się dzieci. Należy podkreślić, że w naszym powiecie znajduje się, z różnych powodów, 1708 niepełnych rodzin. Zdecydowaną większość stanowią matki samotnie wychowujące dzieci. Jest ich 1.545. W znaczącej mniejszości, bo 163, są ojcowie. Szczegółowy podział rodzin w powiecie na gminy przedstawia wyk. nr. 1 i tab. nr.2.

Wyk. nr. 1 Liczba rodzin w Powiecie Giżyckim

Tab. nr. 2 Rodziny w gospodarstwach domowych według typów na podstawie NSP 2002 w powiecie giżyckim

Wyszczególnienie	Powiat giżycki	m. Giżycko	gm. Giżycko	gm. m-w. Ryn	gm. Miłki	gm. Kruklanki	gm. Wydminy
Rodziny	15 710	8 540	1 977	1 650	990	781	1 772
Małżeństwa razem	12 277	6 693	1 581	1 262	791	600	1 350
- bez dzieci	3 418	2 087	352	314	168	143	354
- z dziećmi	8 859	4 606	1 229	948	623	457	996
Partnerzy razem	419	209	62	45	27	14	62
- bez dzieci	144	88	18	15	7	5	11
- z dziećmi	243	121	44	30	20	9	51
Matki z dziećmi	1 545	1 477	291	301	146	143	323
Ojcowie z dziećmi	333	161	43	42	26	24	37

Źródło: Publikacja US Olsztyn *Gospodarstwa domowe i rodziny. Województwo warmińsko-mazurskie*

